

KS. DĄBROWSKI STEFAN (1875-1945)

Urodził się 1 czerwca 1875 roku w Dachowie na Pomorzu, w rodzinie właściciela ziemskiego Kazimierza i Izabeli ze Żmudzińskich. Maturę złożył w Chełmnie w 1898 roku, następnie studiował w Arcybiskupim Seminarium Duchownym w Poznaniu i Gnieźnie. Święcenia kapłańskie otrzymał w Poznaniu 15 grudnia 1901 roku. Pracę duszpasterską rozpoczął w 1902 roku jako wikary w Pawłowicach.

Cztery lata później, 20 grudnia 1906 roku otrzymał nominację na proboszcza w Żytowiecku. Interesowały go różne kierunki pracy społeczno-narodowej. Przejawiał troskę o podźwignięcie na swoim terenie rolnictwa i w 1904 roku w Pawłowicach został wybrany wiceprezesem kółka rolniczego, które zrzeszało 36 członków. Zajmował się też pracami Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”, w którym udział księży nie był mile widziany przez władze pruskie. O jego obecności na festynie jesiennym „Sokoła” w Poniecu w 1904 roku naczelny prezes prowincji zawiadomił arcybiskupa Floriana Stablewskiego. Prowadził działalność wyborczą Polaków w powiecie gostyńskim. Był członkiem komitetu wyborczego na powiat gostyński. W 1908 roku przewodniczył jednemu z zebrań przedwyborczych, co odnotowały władze prowincji. Należał także do Towarzystwa Czytelni Ludowych na powiat gostyński.

Od 1917 był członkiem zwyczajnym Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. W serii Biblioteka Akcji Katolickiej wydał tomik *Eugenika ze stanowiska katolickiego*, opublikowany w Poznaniu w 1936 roku. W marcu 1940 roku został aresztowany przez Niemców i osadzony w Bruczkowie, a w późniejszym czasie wywieziony do Borzęcina koło Krakowa w Generalnym Gubernatorstwie. Zmarł podczas powrotu do Wielkopolski 15 marca 1945 roku. Pochowany został na cmentarzu przykościelnym w Żytowiecku.